

jeg idag har taget Ordet, thi saadanne ere vi jo vant til at høre af de Herrer fra den anden Side; men det er mere i Anledning af det, som det ærede Medlem derefter sagde, nemlig, at der fra vor Side vistes Tausshed, fordi vi befandt os i en trykket Stilling, da vi paa den ene Side ikke kunde forsvare dette Ministerium, og paa den anden Side heller ikke kunde træde op imod det nu. Jeg maa nu sige, at vel er det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds meget nær ved at være alvidende, men jeg tror alligevel, at det skal være ham noget vanskeligt at gjøre Rede for, hvorfra han har denne sikkre Kundskab om Grunden til vor formodede Tausshed. Jeg antager nu, at jeg for saa vidt staar noget nærmere til at kunne stamme mig Kundskab derom, og jeg vil derfor gjøre Rede for, hvad jeg mener er Grunden til den Tausshed, som jeg slet ikke vil negte i høi Grad er viist i de senere Sessioner fra denne Side, ikke blot i de to sidste, men ogsaa tidligere. Jeg tror nemlig ikke, at Grunden maa søges der, hvor det ærede Medlem vil søge den, men at den i det Hele maa søges deri, at det for de fleste af os stiller sig som aldeles unyttigt at tage Ordet i denne Forsamling, naar vi igjennem en Række af Samlinger ere komne mere og mere til den Overbevisning, at alle Beslutninger, som tilsyneladende tages her i Salen, i Virkeligheden ere trusne udenfor Salen, saa at de kun herinde finde deres formelle Bekræftelse. Naar vi gjennem en Række af Aar ere komne til den Overbevisning, at det, som de ærede Herrer ville, er at modsætte sig ethvert Forslag og enhver Reform, der fremkommer fra en hvilken som helst Regjering, der ikke hører til deres Egne, for at paavise Umuligheden af den paagjældende Regjering, og naar vi nu oveniud have faaet dette i høi Grad bekræftet ved de yderligere Udtalelser, der ere komne fra de ærede Herrer Side i den senere Tid, hvor vi jo have hørt rundt om paa Valgnøder saadanne Uttringer som disse, at det, hvorom det nu gjaaldt, var at udhungre Ministeriet eller at sætte Ministeriet paa Sultkur, eller hvilke smagfulde Vendinger man nu brugte — men lidet korrekte og vistnok heller ikke videre smagfulde — for at udtrykke den samme Tanke, at, hvad det gjaaldt om, var at vise, at man kunde forkaste Alt for derigjennem at vække den Opinion, at Ministeriet var en Umulighed, og naar man oveniud har hørt Udtalelser i den seneste Tid fra meget indflydelsesrige Medlemmer af Partiet, Mænd, som idag have havt Ordet og udtalt sig paa lignende Maade, at det nu gjaaldt for enhver ærefjær og ærlig Venstremand ikke om Reformer og saadant Noget, det var Noget, hvorpaa det ikke kom an, man skulde ikke lade sig affpise med Reformer — . . . (Afskydelse af Th. Nielsen), det er ikke det ærede Medlem, jeg sigter til, det ærede Medlem har, saavidt jeg veed, ikke havt Ordet idag, — men det gjaaldt om at faae Mi-

nisteriet fjernet og Magtstillingen forandret, naar vi have hørt alt dette og have hørt, hvor lidet Bægt der er blevet lagt paa de Betragtninger, der tidligere ere fremsatte fra vor Side, hvilken Opfordring mener man da, at der fra vor Side kan være til at tage Ordet i denne Sal? Jeg tror, at dette i det Hele er en langt rimeligere og langt rigtigere Forklaring end den, som det ærede Medlem vilde indstøde om en supponeret Uenighed mellem den Side, hvortil jeg hører, Mindretallet her i Salen, og det høie Ministerium. Ganske vist er det, som det ærede Medlem rigtig sagde, at det ærede Ministerium hører ikke ganske til samme Side som den, hvortil vi høre, eller at vi ikke høre ganske til samme Side som det ærede Ministerium, det er fuldkommen rigtigt; men der er den store Forskjel mellem os og de ærede Herrer derovre, at, medens det netop er Feilen hos dem, at de ville træde op mod og paa enhver Maade modsætte sig og hindre ethvert Strid fra en Regjering, som ikke er udgaaet fra dem, saa har det netop altid karakteriseret vor Udseende, at vi have sluttet os til ethvert Ministerium, som bestod af hæderlige og dygtige Mænd, og som stod paa Forsfatningens Grund, saaledes som vi opfatte Forsfatningen. Ligeoverfor ethvert saadant Ministerium har det været vor Stilling at støtte det og slutte os til det, og denne Stilling er os ligeledes tydelig anvist ligeover for dette Ministerium, som opfylder begge de Betingelser, jeg før nævnte, og som derhos har lagt for Dagen en varm og levende Interesse for at gennemføre det, som forekommer os i Dieblisket at være det vigtigste Spørgsmaal, det, der ligger for som den vigtigste Opgave. Det har været vor Stilling til Ministeriet i de store Træk at støtte et Ministerium, der stiller sig paa dette Standpunkt, og, hvad Enkelthederne angaar, at se paa Sagerne og ikke paa Personerne. Derfor tror jeg, at man ingenlunde behøver at forklare vor Tausshed ud af Uenighed med Ministeriet, ud af, at man ikke kan sige Noget til Forsvar eller skulde undse sig for at sige Noget til Forsvar for det; nei, Grunden er som sagt den anden, den, at vi i det Hele taget finde det unyttigt at tage Ordet her i de fleste Tilfælde. Jeg kan ikke nægte, at denne levende Følelse i høi Grad er bleven bestrykt ved, hvad vi have hørt under disse Dages Forhandlinger baade fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Goltstein), som jo i Serdeleshed have taget Ordet paa Flertallets Vegne og betegnet dets Standpunkt. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds's Foredrag tror jeg ikke, at der er nogen særdeles Opfordring til at gaa ind paa; for mig stiller det sig væsentligst som lystigt, — jeg vil ikke sige: lysteligt, men morsomt; thi gjennemgaaende var det, som for mig betegnedes det ærede Medlems Foredrag, den overordentlige